

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20396/2024
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слађана Марјановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3092/24 од 20.06.2024. године, у седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3092/24 од 20.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3092/24 од 20.06.2024. године, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П 5029/22 од 11.03.2024. године којом је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да му на име накнаде штете због неисплаћених износа инвалидине, исплати појединачне месечне износе за период од јуна 2016. године до маја 2019. године, са каматом за периоде доцње, све ближе наведено у овом ставу изреке и обавезана тужена да тужиоца на име трошкова парничног поступка исплати износ од 214.800,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности па до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију као посебну због погрешне примене материјалног права, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23- други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени ревизијског суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

На основу овлашћења из члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. Тужена уз ревизију није пружила доказ о постојању различитих судских одлука и супротном пресуђењу судова о истом захтеву као што је конкретан, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца за период потраживања закључно са мајом 2019. године у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права (пресуда Врховног суда Рев 4577/23 од 29.06.2023. године). Ово нарочито у вези примене одредбе члана 172. ст. 1 у вези чл. 186. и 189. став 1., Закона о облигационим односима (одговорност тужене за насталу штету), у ситуацији у којој није утврђено постојање околности за престанак тужиоачевог права на личну инвалиднину на основу чл. 74. и 75. Закона о основним правима бораца, ратних војних инвалида и чланова њихових породица, који је био у примени до 01.01.2021. године. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда, у примени наведених правних института, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из тих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 18.07.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 1.298.330,19 динара, а што је протввредност 11.027,20 евра на дан подношења тужбе.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази меродавни ревизијски лимит, то ревизија тужене није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**